

Skinsyge

Åhh, hvor gør det ondt i skroget.
Jeg har næsten ikke sovet.
Maven har slået en skinger alarm,
har bundet en knude på hele sin tarm.
Nu rabler det for mig, jeg tror, jeg bli'r sindssyg,
jeg hader at være så rasende skinsyg!

Jeg bli'r sort i hele ho'det.
og min strube rasper sodet.
Afgunden åbner sig truende, stejl,
selv hænger jeg kun i den yderste negl
og føler mig knap nok i stand til at bjærge
den sidste rest af min tyndslidte nerve!

Flænset af en skærebrænder,
flået af vampyrens tænder.
Grebet af rædsel og gysende gru,
hvor er det dog hæsligt at være jaloux.
Og knoglerne skurrer som sten imod skærver,
det slider sgu hårdt på de sidste reserver!

Jeg kan hverken trække vejret,
eller drage dræbersværdet.
Er som en ynkelig, hjælpeløs klat,
der følger en dagsorden, andre har sat.
Jeg prøver at lyde lidt henkastet, sløset.
Men stemmen er tynd, ja nærmest lidt tøset!

Åhh, hvor har jeg ondt i skroget.
Du er røver - jeg er rovet.
Et afpillet ådsel, et sølle skelet,
en levende levning af det, du har ædt,
den piskede hund, der har mistet forstanden
på grund af det smil – du sendte en anden!

© Musik: Christian Søgaard

© Tekst: Pernille Plaetner